

ikke skal kunne indbringes for højere administrativ myndighed.

Baggrunden for bestemmelserne i stk. 3, 4 og 5 er, at den militære anklagemyndighed efter lovforslaget i det hele skal varetage behandlingen af militære straffesager. Efter retsplejeloven § 997 vil auditørerne derfor være straffuldbyrrende myndighed i militære straffesager. Der bør derfor i relevant omfang skabes parallelitet i relation til selve straffuldbyrrelsen, som er nærmere reguleret i lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf m.v. Efter denne lovs § 10 har justitsministeren kompetence til at udsætte fængselsstraffe, ligesom justitsministeren efter § 11 kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af sådanne sager samt om den administrative behandling af sager om benådning. Endvidere har justitsministeren efter § 90 kompetence til at tillade henstand med eller afdragsvis betaling af en bøde, og ministeren kan efter stk. 3 i bestemmelsen fastsætte nærmere regler herom samt om den administrative behandling af sager om eftergivelse. Endelig kan justitsministeren efter stk. 4 fastsætte regler om, at politiets afgørelse om henstand eller afdragsvis betaling af bøder ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

En tilsvarende kompetence tillægges forsvarsministeren efter lovforslagets bestemmelser i stk. 3, 4 og 5.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse svarer med sproglige ændringer til gældende militær retsplejelov § 21.

Af praktiske grunde skal auditøren i sager, som efterforskes af den militære anklagemyndighed, kunne anmode militære chefer om bistand under efterforskningen af militære straffesager, jf. forslaget til stk. 1 samt den gældende § 21, 1. punktum. Auditøren kan i forbindelse hermed bemyndige militære myndigheder til at gennemføre konkrete efterforskningsskridt. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 9, stk. 1.

Forslaget til stk. 3 svarer til den gældende bestemmelse i militær retsplejelov § 21, 3. punktum. Det er dog ikke fundet nødvendigt at gentage den gældende regel om, at politiet også straks skal underrette vedkommende militære chef om de foretagne skridt. En sådan orientering er naturlig, men hører ikke hjemme i en lovbestemmelse.

Til § 9

Efter lovforslaget, jf. §§ 6 og 7, henlægges efterforskningen i militære straffesager i det hele til den militære anklagemyndighed (Forsvarets Auditørkorps). Af praktiske grunde foreslås det dog i denne bestemmelse, at militære myndigheder under visse betingel-

ser kan foretage sådanne efterforskningsskridt, som ikke kan afvente auditørens afgørelse, jf. også lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.3.

Til stk. 1

Ved den foreslåede bestemmelse får militære myndigheder kompetence til at foretage uopsættelige efterforskningsskridt uden forhåndsunderretning af auditøren. Dette har betydning i tilfælde, hvor det ikke er muligt at komme i forbindelse med auditøren. Er auditøren underrettet om sagen, kan auditøren bemyndige den militære myndighed til at foretage det konkrete efterforskningsskridt, jf. forslaget til § 8, stk. 1, hvorefter militære myndigheder yder auditørerne bistand.

Begrebet militære myndigheder i § 9, stk. 1, omfatter den militære chef på det pågældende tjenestested samt underordnet personel, der bemyndiges til at foretage disse efterforskningsskridt. En sådan bemyndigelse kan gives konkret af den militære chef på tjenestestedet eller følge af de regler, som generalauditøren udsteder i medfør af stk. 2.

Kan auditørens bemyndigelse ikke indhentes, kan militære myndigheder efter forslaget foretage uopsættelige efterforskningsskridt. I disse tilfælde vil den militære myndighed have en pligt til at gribe ind "her og nu", netop fordi der er tale om en uopsættelig situation. Sådanne uopsættelige efterforskningsskridt vil i praksis have undtagelsens karakter.

Hvor det er muligt at kontakte auditøren, kan auditøren beslutte enten selv at forestå efterforskningen eller bemyndige den pågældende militære myndighed til at foretage den konkrete efterforskning, jf. § 8, stk. 1.

Dette svarer til, hvad der gælder efter retsplejeloven § 1020 b, der findes i kapitel 93 c vedrørende straffesager mod politiet. Efter disse regler ligger efterforskningskompetencen hos statsadvokaten, jf. stk. 1, men politiet kan efter stk. 3 på egen hånd foretage uopsættelige efterforskningsskridt. Er sådanne skridt foretaget, skal politiet snarest muligt underrette statsadvokaten herom. Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 29. december 1995 til anklagemyndigheden og politiet vedrørende behandling af klager over politipersonale mv.

Som eksempler på efterforskningsskridt, der kan være uopsættelige, kan nævnes skridt til på stedet at sikre sig identiteten af en formodet gerningsmand og eventuelle vidner, iværksættelse af en lægeundersøgelse på en skadestue eller hos en praktiserende læge, herunder med henblik på at sikre bevis i form af en skadestueattest eller en politiattest, at optage fotogra-